

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.170/2024/7.

A felperes:

Felperes1 (Cím1)

A felperes képviselője:

Melléthei-Barna Ügyvédi Iroda – dr. Melléthei-Barna Márton Ádám ügyvéd

(Cím5)

Az alperes:

Alperes1

(Cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda – dr. Kovács Loránd ügyvéd

(cím6)

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Tatabányai Törvényszék 13.P.20.080/2024/6.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes 6. sorszám, alperes 7. sorszám alatt

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését megváltoztatja, az alperes tartalomszolgáltatója, a Zrt1 (Cím3) által a felperesnek fizetendő elsőfokú ügyvédi munkadíj összegét 1.727,2,- (Ezerhét százhuszonhét egész kettő tized) €-ra felemeli.

Köteles az alperes tartalomszolgáltatója a Zrt1 15 napon belül megfizetni a felperesnek 1.219,2,- (Ezerkettő százötvenkilenc egész kettő tized) € másodfokú perköltséget.

A felperes 32.200,- (Harminckétezer-kétszáz) Ft, az alperes 48.730,- (Negyvennyolcezer-hétszázharminc) Ft fellebbezési eljárási illetéket köteles 60 napon belül megfizetni a Magyar Állam javára, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára történő teljesítéssel. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a jogerős ítéletet hozó bíróság nevét és az ítélet ügyszámát, valamint az illetékfizetésre kötelezett személy adóazonosító jelét.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes 2024. augusztus 15-én terjesztett elő a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdésére alapítottan sajtó-helyreigazítás iránti kérelmet az alperessel szemben. Előadta, hogy az alperes a szerkesztője a hirportal1.hu oldalnak. A hirportal1.hu oldalon 2024. július 7. napján „Felperes1 perverz beszélősokkal alázta a tini lányokat – állítja egy szemtanú” című cikkben az alperes valótlanul állította és híresztelte, hogy a felperes az szórakozóhely1 nevű helységi belvárosi szórakozóhelyen perverz beszélősokkal alázott tinilányokat, kiskorú lányoknak obszcén, sőt perverznek mondható ajánlatokat tett, és úgy beszélt kiskorú lányokkal, mint aki a lányokat valamiféle „szextárgynak” gondolja, továbbá beszélősokkal alázta őket. Az írás valótlanul állította és híresztelte azt is, hogy Felperes1 az szórakozóhely1 nevű helységi szórakozóhelyen az egyik kiskorú lány édesapját megfenyegette, hogy majd a testőrei elintézik. Valótlanul tartalmazta az írás, hogy a felperes a nevezett szórakozóhelyen azt mondta az egyik kiskorú lánynak, hogy „örülj, ha széttetheted nekem a lábad”, illetve azt a kijelentést tette, hogy „szeretem a friss húst.”.

[2] A 2024. szeptember 16-i tárgyaláson a felperes az elsőfokú eljárásra felszámított ügyvédi perköltséget a jogi képviselőjével kötött megállapodása alapján 160,- € + ÁFA/óra alapulvételével 13,5 munkaóra ráfordítás figyelembe vétele mellett kérte elszámolni.

[3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a kereseti kérelemben sérelmezett cikkrészletek nem tényállítások, hanem véleménynyilvánítások. Ezt meghaladóan hivatkozott arra, hogy a felperest közéleti szereplőként fokozott tűrési kötelezettség terheli. Vitatta a felperes által előterjesztett perköltség igényt is azzal, hogy a felperes által elszámolni kért óradíj eltúlzott. A felperes párhuzamosan több mint húsz sajtószerv ellen nyújtott be, illetőleg fog várhatóan benyújtani ugyanolyan tartalmú keresetlevelet, ezért az eljárásonként külön-külön elszámolni kívánt 14 órányi ügyvédi munkavégzés is eltúlzott, megalapozatlan.

[4] A 2024. szeptember 16-án megtartott perfelvételi tárgyaláson csak a felperes jelent meg. Az elsőfokú bíróság a perfelvétel lezárását követően a felperes személyes meghallgatására, valamint a tanúk kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítványokat elutasította, majd a fellebbezéssel támadott ítéletében a keresetnek részben helyt adva kötelezte az alperest sajtó-helyreigazításra. A törvényszék ítéletében kötelezte az alperest, hogy a felperes javára bruttó 43.907,- Ft ügyvédi munkadíjat fizessen meg perköltségként.

[5] A törvényszék ítéletének indokolása szerint a felperes keresete mindössze annyiban nem bizonyult alaposnak, hogy a per tárgyát képező cikk nem utalt arra, hogy a felperes kiskorú lányokkal kívánt szexuális kapcsolatot létesíteni, ezért az e kitéttellel kapcsolatos helyreigazítási kérelem sem lehetett alapos.

[6] Az elsőfokú bíróság az alperest teljes mértékben pereszesnek tekintve a felperes által felszámított ügyvédi munkadíjat a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (Ükr.) 2. § (2) bekezdése alapján mérsékelte. E körben kifejtette, hogy az ügyvédi munkadíj a BH1993.52 számú eseti döntés alapján alapvetően a pertárgy értékéhez igazodik, s csak korrekciós tényezőként vehető figyelembe a bírói gyakorlat szerint a ténylegesen végzett ügyvédi munka mértéke, színvonala, a beadványok munkaigényessége, illetőleg az, hogy a tárgyaláson a képviselő megjelent-e. A megállapodás szerinti ügyvédi munkadíj mérsékelhető, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A jelen esetben a keresetlevél előterjesztése és az egy tárgyaláson való megjelenés volt elszámolható az ügyvédi munkadíjon belül. A törvényszék - hangsúlyozva, hogy az ügyvédi munkadíj összegét Ft-ban - határozta meg, a felperes által felszámított perköltséget 428.274,- Ft + ÁFA, azaz bruttó 543.907,- Ft erejéig találta alaposnak. A felszámított perköltséget az MNB hivatalos középárfolyama szerint 396,55 Ft/€ árfolyammal számolva 50 %-ra mérsékelte.

[7] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróságnak az alperest perköltség fizetésére kötelező rendelkezését változtassa meg, és a fizetendő perköltség összegét a felperesi költségfelszámításnak megfelelő 13,5 óra munkaidő ráfordítás alapul vételével 2.160,- € + ÁFA-ra, azaz 2.743,2,- €-ra emelje fel.

[8] Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, az ügyvédi munkadíj összegét miért Ft-ban határozta meg annak ellenére, hogy az elsőfokú eljárásban 6/F/1. sz. alatt csatolt szerződés kivonat szerint a felek mind az ügyvédi munkadíj mind kirovó, mind lerovó pénznemként €-ban állapodtak meg. Sérelmezte, hogy ezzel kapcsolatban az elsőfokú ítélet semmilyen érdemi indokolást nem tartalmaz.

Hangsúlyozta, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:59. § (1) bekezdésében rögzített szerződési szabadság elvének ellentmond az a bírói döntés, amely jogszabályi korlátozás hiányában nem teszi lehetővé a perköltség €-ban történő felszámítását és megítélését. Álláspontja szerint e körben az elsőfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 342. § (1) bekezdésének megfelelő alkalmazásától eltérve, a felperes kérelmén túlterjeszkedve döntött a fizetendő perköltség pénznyomóról.

[9] A perköltség mérséklését illetően arra hivatkozott, hogy a törvényszék e körben sem tett eleget indokolási kötelezettségének, mert nem határozott meg olyan konkrét szempontokat, amelyek a Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú precedensképes döntése alapján a mérséklés alapjául szolgálhattak volna. Az elsőfokú ítéletben felhívott BH1993.52 számú döntés a precedensképes határozatra figyelemmel már nem irányadó. Az elsőfokú bíróság által megítélt munkadíj lényegében 6,75 óra tevékenységnek felel meg. A tárgyaláson való jelenlétre elszámolt díjazás azért sem mérsékelhető, mert az ügyvéd a perfelvételi és első érdemi tárgyaláson megjelent. Ennek tényét a tárgyalási jegyzőkönyv, mint közokirat tanúsítja. Rámutatott, hogy a bíróságnak ugyan van lehetősége az ügyvédi munkadíj mérséklésére, ezt azonban csak akkor teheti meg, ha a mérséklés alapjául szolgáló objektív szempontrendszer ítélete indokolásában bemutatja.

[10] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes is fellebbezést terjesztett elő, amelyben kérte, az ítéltábla azt akként változtassa meg, hogy az alperesi kiadó által a felperes részére fizetendő perköltség összegét 60.000,- Ft + ÁFA összegre, azaz 76.200,- Ft-ra szállítsa le. Arra hivatkozott, hogy a Kúria Pfv.20.995/2023/4. számú ítéletéből következően annak nincs akadálya, hogy a sajtó-helyreigazítási perben a bíróság az ügyvédi munkadíjat mérsékelje. Előadta, hogy a jelen eljárásban legfeljebb 3 órányi ügyvédi tevékenység lehet indokolt, figyelemmel arra is, hogy a felperes immár harmincöt, lényegében azonos tartalmú cikk vonatkozásában nyújtott be párhuzamosan sajtó-helyreigazítási kérelmet ugyanazzal a felperesi jogi képviselővel eljárva. Hivatkozott arra is, hogy a 160,- € + ÁFA óradíj rendkívül eltúlzott, sajtó-helyreigazítási eljárásban az ügyvédi munkadíj óradíja nem haladhatja meg a 20.000 forintot. Álláspontja szerint a perköltség megtérítése iránti követelés anyagi jogi jellegét tekintve a kártérítéshez áll közel. Ehhez képest a felperesi jogi képviselő még csak azt sem igazolta, hogy az eltúlzott ügyvédi munkadíjról a felperes felé számlát állított volna ki. Önmagában a megbízási szerződés nem igazolhatja azt, hogy a felperesnek ténylegesen kiadása, költsége keletkezett.

[11] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az alperesi fellebbezés elutasítását, e körben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint megalapozatlan az az alperesi érvelés, hogy a 160,- € + ÁFA óradíj eltúlzott, mint ahogy az is, hogy a felperes mindössze 3 órát számolhatna el a perbeli tevékenységével kapcsolatban. Az ügyvédi munkadíj megállapításánál kizárólag az vehető figyelembe a fellebbezésben is hivatkozott precedensképes kúriai döntés alapján, hogy az adott perben a jogi képviselő milyen mértékű munkát, tevékenységet fejtett ki. Hivatkozott a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.392/2024/5. számú másodfokú ítéletében foglaltakra azzal összefüggésben, hogy az óradíj csak akkor mérsékelhető, ha az a piaci viszonyokkal és a józan ésszel nyilvánvalóan ellentétes, kirívóan eltúlzott mértékű. Ugyanezen ítélet indokolása szerint az elszámolható munkaórák száma sem mérsékelhető csupán arra figyelemmel, hogy a felperes jogi képviselője több hasonló vagy ugyanolyan jogi megítélésű perben látja el az ügyfél képviselét ugyanazon vagy más bíróságokon.

[12] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a felmerült ügyvédi költséget a félnek számlával kellene igazolnia. A jelen perben felszámított perköltség a ténylegesen felmerült ügyvédi tevékenység a valós ügyvédi időráfordítás alapján került felszámításra. A felperes a másodfokú eljárásban a saját fellebbezési kérelme kapcsán 8 órányi, az ellenkérelem elkészítésével összefüggésben 4 órányi 160,- € + ÁFA/óra ügyvédi munkadíjat számított fel.

[13] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a felperesi fellebbezés elutasítását kérte. Álláspontja szerint a törvényszék helyesen döntött, amikor a perköltség összegét Ft-ban állapította meg, s azt mérsékelte. Ugyanakkor a fellebbezésében kifejtettek szerint a felperesi elsőfokú perköltség további mérséklése indokolt. Az alperes a másodfokú eljárásban saját fellebbezése kapcsán az Ükr. 3. § (3) bekezdése szerinti egy órányi tevékenységet kért elszámolni ÁFA-val növelten.

[14] A felperes fellebbezése részben alapos, az alperes fellebbezése nem alapos.

[15] Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a fellebbezési kérelmek és a fellebbezési ellenkérelmek korlátai között bírálta felül [Pp. 370. § (1) bekezdés]. Ebből következően nem képezte a másodfokú eljárás tárgyát sem a felperesi kereseti kérelem érdemében hozott döntés, sem az az elsőfokú bírói döntés, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban teljes mértékben pernyertesnek minősül. Ezt a megállapítást az alperesi fellebbezés nem támadta.

[16] A felperes fellebbezésében helytállóan hivatkozott arra, hogy a Ptk. 6:59. § (1) bekezdése szerinti szerződési szabadság lehetővé teszi a felek számára, hogy az ügyfél és a jogi képviselő az ügyvédi munkadíjat €-ban határozza meg, s azt a fél a bírósági eljárásban €-ban számítsa fel. Sem a Ptk., sem a Pp. nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely a perköltség €-ban való felszámítását kizárná, tiltaná. Helytálló a felperesi érvelés azzal kapcsolatban is, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségét megsértette, amikor mindössze arra utalt, hogy az ügyvédi perköltséget F-ban határozza meg, azt azonban nem fejtette ki, miért nem tartja lehetségesnek azt, hogy az alperest €-ban fizetendő perköltségre kötelezze.

[17] Osztja az ítéltábla a felperes álláspontját azzal kapcsolatban, hogy az elsőfokú ítéletben meghivatkozott BH1993.52 számú eseti döntés – figyelemmel a felperes fellebbezésében felhívott precedensértékű ítéletre – meghaladottá vált.

[18] A bíróság nincs elzárva attól, hogy az ügyvédi munkadíjat- akár az Ükr. 3.§-a, akár az ÜKr. 2. §-a alapján számították azt fel – mérsékelje. A Kúria Pfv.21.045/2022/5. számú, és az alperes fellebbezésében is felhívott, a Kúria Pfv.20.995/2023/4. számú döntéséből következően a sajtó-helyreigazítási eljárásban is lehetőség van arra, hogy a bíróság az ügyvédi munkadíjat mérsékelje. A precedensértékű döntések lehetővé teszik, hogy a mérséklés során a bíróság az eljárás bonyolultságát, munkaigényességét, valamint azt is értékelje, hogy a per tárgyát egyetlen tényállás képezi, az ügyben egyetlen tárgyalásra került sor, valamint a pertárgy értéke meg nem határozható pertárgyérték mellett 600.000 forint.

[19] Az ítéltábla álláspontja szerint e döntések mellett kell figyelemmel lenni a Kúria Pfv.20.887/2023/6. számú határozatában írtakra, amelyből következően az ügyvédi munkadíj a szerződési szabadságból következően szabad megállapodás tárgya, annak aránytalansága csak objektív szempontok alapján vizsgálható, ahol a ténylegesen elvégzett tevékenységet kell egybevetni az ügyvédi munkadíj összegével. Ennek során azonban azt kell értékelni, hogy a perben felszámított ügyvédi munkadíj megfelel-e a felek szerződésének, az ügyvéd a tárgyalásokon részt vett-e, a periratokat elkészítette-e, az eljárási határidőket betartotta-e, és a fél képviseletét az eljárási szabályoknak megfelelően látta-e el. A mérséklést lehetővé tevő mérlegelés körén kívül esik, hogy a jogi képviselő milyen összetettségű, bonyolultságú, terjedelmű iratokat készített, mint ahogy az is, hogy az egyes periratokban kifejtett álláspontok utóbb mennyiben bizonyultak alaposnak. Emellett azonban a mérlegelés körébe vonható a per időtartama, illetőleg az is, hogy a perrel összefüggésben peren kívül a jogi képviselő milyen tevékenységet fejtett ki. Emellett kell a bíróságnak értékelnie azt is, hogy az ügyvédi munkadíj nem feleltethető meg az ügyvéd bevételeinek, hiszen a jogi képviselő ebből az összegből finanszírozza a tevékenysége végzéséhez szükséges és indokolt összes kiadását. A mérséklésnek tehát akkor van helye, ha az ügyvéd által felszámítani kért óradíj kirívóan ellentétes a piaci viszonyokkal vagy ellentétes a józan ésszel, illetve, ha kimunkált a peres eljárásra fordított idő aránytalan a felszámítottéhoz képest. A Kúria Pfv.21.045/2022/5. számú ítélete a mérlegelés körében értékelhetőnek tartja a per egyszerűbb vagy bonyolultabb jogi megítélését. Ez nem azonosítható a Kúria Pfv.20.887/2023/6. számú határozata szerint a mérlegelés körébe nem vonható azon körülménnyel, hogy az ügy megítélésének bonyolultságától függetlenül a jogi képviselő milyen terjedelmű, színvonalú munkát végzett, iratokat nyújtott be a bíróságra.

[20] Egyik precedensértékű döntésből sem következik, hogy az Ükr. 2. § (2) bekezdése szerinti mérséklésre ne lenne lehetőség, ha annak objektív feltételei fennállnak, és e döntését a bíróság megindokolja. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása e körben azonban hiányos, mert a törvényszék nem adott magyarázatot arra, a forintosított ügyvédi munkadíjat miért 50 %-ban tartja megalapozottnak, mindössze arra utalt, hogy a konkrét esetben keresetlevél előterjesztésére és egy tárgyaláson való részvételre került sor.

[21] A Kúria Pfv.20.887/2023/6. számú határozatából következően azonban az ügyvédi tevékenység nem szűkíthető le csupán ezekre a mozzanatokra, hiszen az ügyvédnek nyilvánvalóan konzultálnia kell akár többször is az ügyfelével a keresetlevél megírása és benyújtása előtt, és nyilvánvalóan az ügyvédi tevékenység keretén belül számolható el sajtó-helyreigazítási perben az a munkaidő ráfordítás is, amely a peres eljárást megelőző a Pp. 495. §-a szerint, a sajtószerv előtti kötelező előzetes eljárás lefolytatásához szükséges.

[22] Az ítéltábla álláspontja szerint a 160€ + ÁFA/óra összegű ügyvédi munkadíj nem kirívóan ellentétes a piaci viszonyokkal, a józan ésszel, így annak mérséklése nem indokolt.

[23] Az elszámlolt munkaórákat tekintve nem lehet csupán abból kiindulni, hogy az ügyben mindössze egy tárgyalás tartására került sor a keresetlevél benyújtását követően, mert a már kifejtettek szerint az ügyvédi tevékenységnek nyilvánvalóan fel kellett ölelnie a Pp. 495. § (1) bekezdése szerinti kötelező előzetes eljárást is. Ennek tényét a keresetlevélhez csatolt iratok is igazolják. Mindemellett azonban nem hagyható figyelmen kívül az a felperes által nem vitatott tény, hogy a felperes nagy számban indított sajtó-helyreigazítási pereket

különböző sajtószervek ellen, s ezeknek tárgyát lényegében a perbelivel azonos tartalmú cikk képezte. Ezekben a perekben pedig az ugyancsak nem vitatott alperesi állítás szerint a felperest ugyanaz a jogi képviselő képviselte. Ebből pedig az ítéltábla álláspontja szerint az következik, hogy a ténylegesen elvégzett ügyvédi munkánál értékelni kell, hogy az azonos tartalmú cikkek miatt indult ún. „tükörperekre” figyelemmel nem reális a keresetlevélben a keresetlevél benyújtásáig elszámolt 12 órányi munkaidő ráfordítás. A Győri Ítéltábla hasonló perekben az ún. „tükörperekre” figyelemmel sajtó-helyreigazítási eljárásban 7 órányi időráfordítást tartott reálisnak, ennek megfelelően a jelen eljárásban az elsőfokú eljárásra elszámolható ügyvédi munkadíj 160,- € + ÁFA/óra alapulvételével 7 órányi és a tárgyaláson való megjelenéssel kapcsolatban elszámolt további 1,5 órányi ügyvédi tevékenység, azaz összesen a 8,5 órára járó 1.360,- € + ÁFA, azaz 1.727,2 €.

[24] Minden alapot nélkülöz az az alperesi hivatkozás, hogy a perköltség a kártérítési igényhez hasonlítható, s annak megítélése csak akkor lehetséges, ha az ügyvéd arról számlát állított ki. A perköltség eljárásjogi jellegű jogintézmény, annak jogalapja a pervesztesség ténye, ami semmilyen módon nem azonosítható a kártérítés alapjául szolgáló jogellenes magatartással. Az ügyvédi munkadíj számla kibocsátása nélkül is olyan felmerült költség, amelynek megtérítésére a pernyertes fél a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint alappal tart igényt. Nem a perbíróság feladata vizsgálni, hogy a szerződés szerint az ügyvédet megillető perköltségről a jogi képviselő állított-e ki számlát, egyáltalán az első- és másodfokú eljárásban ellátott jogi képviseleti tevékenységre figyelemmel milyen időpontban állt be számlakibocsátási kötelezettsége.

[25] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és az alperes kiadója által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 1.727,2,- €-ra felemelte.

[26] A másodfokú eljárásban a pertárgy értéke a felperesi fellebbezés esetén 543.908,- Ft, az alperesi fellebbezés esetén 467.707,- Ft. A perköltség önmagában nem képez illetékalapot mindaddig, amíg az abban hozott döntés járulékos jellegű. A jelen perben azonban a másodfokú eljárás tárgyát kizárólag a perköltség tárgyában hozott döntés képezte. Az elsőfokú eljárásban a törvényszék által figyelembe vett, a fellebbezésekben nem vitatott 396,55,- Ft/€ MNB árfolyam figyelembevételével a felperesi fellebbezés a perköltség további 543.908,- Ft-nak megfelelő €-val történő felemelésére irányult, míg az alperes fellebbezése szerint a megítélt perköltség 467.707,- Ft-tal csökkentendő.

[27] A felperes a saját fellebbezése vonatkozásában 26 %-os mértékben bizonyult pernyertesnek, 74 %-ban pervesztesnek (a Ft-ra átszámított 543.908,- Ft-ot figyelembe véve 141.014,- Ft-nak felel meg az elsőfokú bíróság által Ft-ban megítélt és az ítéltábla által €-ban meghatározott elsőfokú perköltség különbözete). Az alperes a saját fellebbezése vonatkozásában teljes mértékben pervesztes. Mindezek alapján a felperes a saját fellebbezésére felszámított másodfokú ügyvédi perköltségből 8 órányi időráfordítást figyelembe véve 2 órányi ügyvédi munkadíjra, az ellenkérelem kapcsán pedig az elszámolt 4 órányi munkadíjra, azaz összesen 6 órányi munkadíjra jogosult. Ez összesen 960,- € + ÁFA, azaz 1.219,2,- €. Az alperes a saját fellebbezése vonatkozásában az Ükr. 3. §-a szerinti 1 órányi munkát kért elszámolni, saját fellebbezése kapcsán azonban pervesztesnek bizonyult, ezért ezt a költséget ő viseli. Mindezekre figyelemmel a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján az alperes kiadója 1.219,2,- € megfizetésére köteles a felperes javára. A felperesi fellebbezés

illetéke az 543.908,- Ft pertárgyérték alapulvételével 43.513,- Ft, az alperesi fellebbezés illetéke 37.417,- Ft. A felperes a saját fellebbezési illetékéből 32.200,- Ft-ot köteles az állam javára megfizetni, míg az alperesi kiadó a feljegyzett fellebbezési illetékből a felperesi fellebbezés illetékének 26 %-át és saját fellebbezési illetékének 100 %-át köteles megfizetni az állam javára [Pp. 102. § (1) bekezdés].

Győr, 2024. november 18.

Dr. Szalay Róbert sk.

Dr. Konarik Attila sk.

Dr. Mészáros Zsolt sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró